

Duhovna misel - 21. mar. 2021

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

5. postna nedelja

Prizor današnjega evangelija se dogaja v Jeruzalemu, kjer se je nahajal za praznik judovske velike noči. Za ta obredni praznik so prišli tudi nekateri Grki, ki se približajo Filipu in mu rečejo: “Radi bi videli Jezusa”. »Videti« v evangelistovem besednjaku pomeni iti onstran videza, da bi dojeli skrivnost neke osebe, pomeni dospeti do srca, dospeti s pogledom, z dojemanjem vse do človekove notranjosti, v samo osebo.

Jezusov odgovor preseneča: “Prišla je ura, da se Sin človekov povelika”. Te besede, ki na prvi videz izgledajo, kot bi obšle prošnjo tistih Grkov, v resnici dajo pravi odgovor, ker kdor hoče videti Jezusa, mora gledati v sam križ.

Lahko se vprašam: “Kako gledam na križ? Kot umetniško podobo, da presodim, ali je lep ali ne? Ali gledam znotraj, stopim v Jezusove rane, vse do njegovega srca? Gledam skrivnost, ko je izničen vse do smrti, kakor suženj, kakor zločinec?” Ne pozabite na to: gledati na križ, toda gledati notri.. In tu se bomo naučili velike modrosti Kristusove skrivnosti, velike modrosti križa.

Da bi razložil pomen svoje smrti in vstajenja, Jezus uporabi prispodobo: “Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu”. Hoče, da bi dojeli, da je njegovo skrajno doživetje – križ, smrt in vstajenje – dejanje rodovitnosti – njegove rane so nas ozdravile – rodovitnost, ki bo obrodila sad za mnoge. Tako primerja samega sebe pšeničnemu zrnu, ki s tem, da segnije v zemlji, rojeva novo življenje. Z učlovečenjem je Jezus prišel na svet; a to ni dovolj: On mora tudi umreti, da reši ljudi suženjstva greha in jim podari novo življenje, ki doseže spravo v ljubezni. Rekel sem “da reši ljudi”: a, da bi rešil mene, tebe, vse nas, je plačal tisto ceno. To je Kristusova skrivnost.

Poklicani smo, da sprejmemo za svoj ta velikonočni zakon izgubiti življenje, da bi ga zopet prejeli novega in večnega. In kaj pomeni biti pšenično zrno? Pomeni manj misliti nase, na lastne koristi, znati “videti” in iti naproti potrebam našega bližnjega, predvsem zadnjih. Z veseljem izvrševati dejanja ljubezni tistim, ki trpijo na telesu in na duši, da bodo naše skupnosti rastle v bratstvu in medsebojnem sprejemanju. Vstopi v Jezusove rane in premišluj tisto ljubezen njegovega srca zate, zate, zate, zame, za vse (papež Frančišek, 18. 3. 2018).